

HEEN EN WEER:

GOED NIEUWS IN ONRUSTIGE TIJDEN.

Bijbelse hulpbronnen om kerken te helpen
mee te doen met aspecten van de huidige wereld.

GESCHREVEN DOOR **GRAHAM ADAMS**

Geproduceerd door: CWM Europe

Colin Sanders Innovation Centre
Mewburn Road
BANBURY
OX16 9PA

Email: admin@cwmeurope.org
Website: www.cwmeurope.org
Liefdadigheidsinstelling Nr. 1097825 geregistreerd
in het Verenigd Koninkrijk

INHOUD

Heen en weer: Goed nieuws in onrustige tijden.

Inleiding

Sessies

1. Meedoen met de context:

weten waar je bent

2. Veranderingen in het gesprek met de Bijbel:

meer licht en waarheid

3. Meedoen met de cultuur:

geloven in een wetenschappelijke tijd

4. Veranderingen in de opdracht:

goed nieuws zijn vandaag

5. Meedoen met burgerschap:

geloof in het publieke domein

6. Veranderingen in de eredienst:

klaarwakker dromen

Note: The Scripture quotations contained herein are from The New Revised Standard Version of the Bible, Anglicized Edition © 1989, 1995 by the Division of Christian Education of the National Council of the Christian Churches of Christ in the United States of America, and are used by permission. All rights reserved.

N.B. Voor de Nederlandse vertaling is gebruik gemaakt van "De Nieuwe Vertaling" van het Nederlands Bijbelgenootschap uit 2004.

Heen en weer:

Goed Nieuws

Onrustige Tijden

Inleiding

Hoofdstuk 5 van het Boek Jeremia begint met deze woorden:

Ren heen en weer door de straten van Jeruzalem
Vraag na, kijk om je heen!
Zoek op de pleinen of er iemand is
die rechtvaardig handelt en naar eerlijkheid streeft-

De **boodschap** van deze bron wordt samengevat in deze passage, en weerspiegelt de onrust die veel kerken ervaren – of als ze zich niet onrustig voelen, zouden ze dat misschien wel moeten zijn! In essentie is de boodschap deze:

- om Goed Nieuws in onrustige tijden te delen, moeten we 'om ons heen kijken en navraag doen' over onze onvaste, onrustige tijd zelf;
- om de verbindingen te maken, moeten we energiek 'heen en weer' gaan tussen verschillende aspecten van en inkijkjes in deze tijd;
- om een verschil te maken, moeten we meedoen met Gods activiteit in de wereld en met iedereen die 'rechtvaardig handelt en naar eerlijkheid streeft'.

De methode houdt begeleide discussies in die zich bezighouden met Bijbelse teksten. We hopen dat ze uw kerk helpen bij het vinden van een weg door de doolhof van de huidige onrustige wereld. In essentie is dit de methode:

- 'heen en weer' gaan tussen aspecten van de wereld om ons heen en aspecten van het leven van de kerk (ervan uitgaand dat wij geroepen zijn om de wereld te vormen, maar dat we moeten herkennen hoe de wereld ons vormt);
- 'heen en weer gaan' tussen het Oude en Nieuwe Testament, en tussen de Bijbelse tijden en de onze (zie de volgende paragraaf);
- vragen stellen om u te helpen alle vanzelfsprekende veronderstellingen over het geloofsleven en over de wijde wereld te onderzoeken, maar ook om u te helpen energiek mee te doen met de wereld zoals die werkelijk is en niet zoals we vaak denken dat hij is.

De Bijbelse dimensie bestaat uit markante teksten uit het Boek Jeremia, samen met ontmoetingen met Jezus uit de Evangeliën. Hoewel de historische context van Jeremia zeer specifiek is en duidelijk verschillend van de onze (door de profetie van een invasie en een tijd van ballingschap), zijn er opmerkelijke contactpunten en ook echte uitdagingen voor ons. De profeet was pijnlijk realistisch over de hachelijke toekomst en toch verbazend hoopvol: hij worstelde met zijn roeping, leed vanwege zijn rechtschapenheid, leefde in onenigheid met anderen die hun geloof en de tekenen des tijds zo anders interpreteerden, maar hij bood desondanks straaltes van hoop. Deze onrustige, lastige maar inspirerende boodschap is een startpunt voor elk van de onderwerpen die worden onderzocht en verder verhelderd door ontmoetingen met Jezus.

Het perspectief van de bron beweert niet de enige manier te zijn om de betreffende vraagstukken of Bijbelse teksten te beschouwen; het doet veeleer een beroep op uw kritische betrokkenheid, dus worstel met de vooroordelen en kom erachter waar u staat met betrekking tot deze dingen- maar wees er ook op voorbereid om 'heen en weer' te gaan tussen verschillende standpunten! Eigenlijk, als u eenmaal alle sessies hebt doorgewerkt, waarom niet opnieuw beginnen?- misschien op een andere plaats en heel wel mogelijk met andere passages uit de Bijbel als basis voor uw volgende stap 'heen en weer, en verder te bouwen op uw eerdere ontdekkingen en vragen. Immers, uw kerk zal ervaringen hebben met deze onderwerpen die verschillen van een andere kerk in een andere context, dus u zult niet allemaal tot dezelfde conclusies komen: maar toch is het belangrijk om betrokken te zijn bij deze kwesties als we er toe geroepen zijn om Goed Nieuws te delen in onze onrustige tijd.

Nog twee aspecten: Er zijn vragen om 'verder te gaan', als uw kerk erin is geïnteresseerd om dieper in te gaan op de kwesties; en er zijn ook 'suggesties voor de eredienst' die u uiteraard kunt aanpassen aan uw context. Maak u de bronnen eigen; betrek verschillende mensen bij de begeleiding ervan; onderzoek de beste manieren om 'heen en weer' te gaan terwijl u het delen van Goed Nieuws in onrustige tijden in de praktijk brengt.

1. Meedoen met de context: weten waar je bent

Jeremia 38: 6b

In de put stond geen water meer; er was alleen modder, waarin Jeremia wegzakte

Openingsgedachten ... om samen te overwegen

De raadsheren komen bij de koning en zeggen hem dat Jeremia 'ter dood gebracht moet worden, omdat hij door zulke dingen te zeggen het moreel van de soldaten en van de inwoners die nog in de stad overgebleven zijn ondermijnt. Hij heeft niet hun behoud voor ogen, maar hun ondergang.' (38: 4). Hoe gemakkelijk is het niet voor ons om ons te laten verleiden om iemand het zwijgen op te leggen met een onpopulaire boodschap – inclusief een onpopulaire boodschap over de toekomst van de kerk! Het kan zo ontmoedigend zijn om over achteruitgang te horen, om te horen dat we niet effectief betrokken zijn bij onze gemeentes, dat we meer zouden moeten doen aan de contactpunten tussen ons geloof en de bredere wereld van God. Uiteindelijk, kost het zowel energie als wilskracht om te antwoorden, en veel kerken hebben weinig energie.

• Wat geeft u en uw kerk dat zinkende gevoel?

Maar de realiteit is dat, tenzij we sommige van de moeilijke vragen die gesteld worden door mensen met onpopulaire boodschappen onder ogen zien, zij het niet zullen zijn die verder in de modder zullen wegzakken – maar wij. Hoe langer we ermee wachten om de wereld waar we werkelijk in leven te begrijpen, in plaats van die we denken dat het is, hoe verder en sneller we zullen wegzakken. Maar het gaat niet alleen om de kerkelijke instituten die wegzinken; het gaat ook om de profetische kracht van goed nieuws zelf – die zou ook tot zwijgen kunnen worden gebracht, zelfs in die kerken die zich sterk, effectief en relevant voelen. Want het zijn niet altijd de sterken, of bewakers van de oude zekerheden die de antwoorden hebben: het is uitgerokend een Ethiopische eunuch die Jeremia komt bevrijden. Dus ook vandaag zijn er tekenen van wijsheid en vernieuwing op vreemde plaatsen: maar zijn we bereid te luisteren en te reageren?

1. Herinner je het verhaal waarin mensen aan Jezus vragen of ze belasting moeten betalen aan Rome. (Probeer dit te doen zonder het verhaal op te zoeken want het is altijd op zich al een nuttige oefening om te putten uit onze 'geheugenbijbels': het brengt sommige interessante invalshoeken aan het licht.)

2. Bespreek samen, kort, wat je denkt dat het verhaal betekent (zonder naar de onderstaande punten te kijken!)

3. Overweeg dit:

Ik denk niet dat Jezus bezig was om te proberen kwesties in te delen in 'religieuze' (dingen die we aan God zouden moeten geven) en 'wereldlijke' (dingen die we aan de Keizer zouden moeten geven), maar bezig was ons voor onszelf te laten nadenken over hoe we verschillende aspecten van ons leven beoordelen en waarderen. Als we erover nadenken, hebben we zeker uiteindelijk alles aan God te danken – zelfs de dingen die we toevertrouwen aan de huidige macht van de Staat en wat we geven aan winkels, banken, goede doelen, etc. Met andere woorden, de uitdaging is: Hoe kunnen we ervoor zorgen dat het hele leven zo strikt mogelijk is georganiseerd overeenkomstig de bedoelingen van de rechtvaardige en liefhebbende God?

4. Oefening: Maak een kaart van uw gemeente op een groot stuk papier. Geef daarop enkele belangrijke functies aan: huisvestingsgebieden, openbare ontmoetingsplaatsen (cafés, postkantoor, scholen, ziekenhuis, buurthuis), de belangrijkste werkgevers (of rijtjes kleine winkels), open ruimtes, en geef aan waar uw kerk staat.

5. Denk erover na: Misschien heeft deze oefening vragen opgeworpen, zoals: Hoe bereiken mensen de plaatselijke gezondheidszorg? (Wat is 'plaatselijk?'), Waar ontmoeten mensen elkaar? Wie zijn de werkgevers? (Weet u dat?) Hoe gevarieerd is de huisvesting?, Staat de kerk dicht bij deze kwesties en vragen of is er een grote afstand?... Overweeg deze dingen – bij het licht van het idee dat alles wat we doen, of geven 'aan God gegeven' zou moeten worden.

6. Denk nu groter: Welke andere krachten hebben invloed op hetgeen er op uw kaart gebeurt? Noteer ze op de hoeken van uw kaart. Bij voorbeeld, hoe beïnvloeden sommige van de volgende dingen uw context? [Plaatselijke statistische gegevens over banen/woninggebruik/armoede zijn beschikbaar]

- lokale en nationale politiek / besluitvorming,
- transport- infrastructuur;
- televisie en andere media;
- reclame (hoe het je geest binnendringt zonder dat je het weet!);
- zakenwereld, werkgelegenheid en opleiding;
- maar ook dingen die we niet zo eenvoudig kunnen 'zien' – de wereldeconomie, trends en veranderingen dwars door generaties – en wat al niet?
- (N.B.: het gaat er niet om een groot debat over dit alles te houden, maar om een begin te maken met het herkennen van alle dingen die onze 'plaatselijke' context vorm geven – om ons te helpen in te zien hoe, als we erin geloven de wereld vorm te geven in overeenstemming met Gods bedoelingen, welke betrekkingen tussen Geloof en Leven aandacht behoeven.

'Geef aan de keizer wat van de keizer is en geef aan God wat van God is'

7. Kunt u uit uw lijst van factoren en krachten die het plaatselijk domein vorm geven, ook maar iets met zekerheid aanwijzen dat van de keizer is maar niet van God? (m.a.w. iets dat van de wereld is maar dat God niet aanbelangt?)

'Geef aan de Keizer ...'

8. Bid voor alle kwesties die u hebt ontdekt die 'wereldlijk' schijnen maar die mensen op verschillende manieren raken – en voor allen die betrokken zijn bij besluitvorming – in de politiek of in het zaken- en gemeenschapstevan..

'Geef aan God ...'

9. Overweeg hoe uw kerk Gods betrokkenheid bij al deze kwesties beter zou kunnen laten zien – en bid ook daarvoor.

Suggesties voor de eredienst

U zou kunnen eindigen met een 'gebedswandeling' buiten of rondom uw kerkgebouw van deur tot deur of eenvoudigweg gezamenlijk rond uw kaart – en met een lied vol hoop.

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

10. U hebt erover nagedacht hoe verschillende factoren en krachten invloed uitoefenen op wat er in uw plaatselijk domein gebeurt. Overweeg nu de manieren waarop deze factoren en krachten onze kerk hebben beïnvloed:

a) Hoe heeft de toegenomen mobiliteit van mensen het kerkbezoek veranderd (mobiliteit in de zin van reizen, en sociale mobiliteit die invloed hebben op hoe ver en hoe vaak mensen van 'huis' gaan)?

b) In welke mate is de kerk verschoven van het centrum van het gemeenschapstevan naar één van de vele opties?

c) In welke mate hebben mensen genoeg van het idee dat één religieus verhaal er aanspraak op kan maken de Grote Antwoorden op alles te hebben?

d) In welke mate wordt de kerk gezien als:

(i) een essentieel deel van het leven – voor degenen die geloven

(ii) een essentieel deel van het leven voor degenen die het nuttig vinden, maar niet van levensbelang voor degenen die geloven.

(iii) voorziening voor speciale sociale behoeftes (bv. voor begrafenissen en huwelijken en de zorg voor ouderen);

(iv) een aanwinst voor de gemeenschap, die het leven Van de gemeenschap als geheel verrijkt;

(v) een getuigenis van de bevrijdende macht van God, zoals die belichaamd is in de blijmoedige onderlinge kameraadschap;

(vi) in principe niet relevant voor het leven van de meeste mensen;

(vii) iets anders, (doe uw eigen suggesties)

e) Als mensen tegenwoordig gemeenschap vinden op heel verschillende manieren (bv. online en niet langer verbonden met een lokaal geografisch gebied), wat zou dit betekenen voor de toekomst van de plaatselijke kerk?

2. Veranderingen in het gesprek met de Bijbel: meer licht en waarheid:

Jeremia 23: 28-29

Een profeet die droomt, vertelt niet meer dan een droom, maar wie mijn woorden kent, geeft mijn woorden betrouwbaar weer. Wat heeft stro met graan gemeen? – spreekt de Heer. Is mijn woord niet als een vuur, als een hamer die een rots verbrijzelt? – spreekt de Heer.

Openingsgedachten ... om samen te overwegen

Jeremia is een diepzinnige profeet en Bijbelboek, niet in het minst voor onze tijd, vanwege de mate waarin er deze worsteling in voorkomt met verschillende interpretaties van de werkelijkheid. Zelfs in de profeet zelf bestaat ere en diepe onrust – kan hij het gewicht van de waarheid zoals God die aan hem openbaart wel dragen? – maar hij raakt ook in conflict met andere profeten die een heel andere verklaring van de gebeurtenissen geven. Dit vindt zeker weerklank bij ons en onze ervaring met de Bijbel: niet iedereen interpreteert het op dezelfde manier; er zijn verstrekkende gevolgen voor de diversiteit van onze interpretaties; deze moeten niet te licht worden opgevat, maar moeten zo eerlijk en open mogelijk onder ogen worden gezien.

• Bedenk enkele kernvoorbeelden van hoe mensen en kerken dezelfde Bijbelse verhalen op verschillende manieren interpreteren.

Mensen realiseren zich steeds meer dat niemand van ons de Bijbel in een vacuum leest: we zijn allemaal gevormd door onze ervaringen en context. Dit is niet iets om weerstand aan te bieden maar om mee te werken terwijl we accepteren dat we moeten luisteren naar verhalen van anderen – niet in het minst om naar diegenen te luisteren van wie de verhalen in de doofpot zijn geraakt en om te begrijpen hoe wij onze interpretaties als vanzelfsprekend zijn gaan beschouwen, , ervan uitgaand dat iedereen net zo denkt als wij. Dus moeten we de kunst om het woord 'graan', dat ons voedt, en ook 'als een hamer' die onze afgoden verbrijzelt, te doen zijn.

We moeten de vele stemmen van de Bijbel herontdekken, met elkaar.

De andere kant: Marcus 4: 35-41

Lees dit korte verhaal samen.

We gaan dit verhaal door twee lenzen bekijken – die beide zijn geslepen door de openheid van de kerk naar de wereld eromheen, maar elk ervan brengt dimensies van Goed Nieuws aan het licht die men vaak over het hoofd heeft gezien en die in de Bijbel staan.

Lens Eén: een multi-etnische wereld (een postkoloniale benadering van de Bijbel)

Het Meer van Galilea had verschillende kanten – niet gewoon oost en west, maar joods en heidens – dus was uitgenodigd worden om 'over te steken naar de andere kant' een enorme uitdaging in die tijd... en. ook nog vandaag kan de uitdaging om 'de Ander' te ontmoeten stormen doen ontstaan.

1. Hoe zullen de discipelen zich gevoeld hebben bij de uitdaging om over te steken naar de andere kant?

2. Wat maakt sommige mensen vandaag de dag angstig over etnische en culturele diversiteit? (De bedoeling is hier om de angstpunten te herkennen, of ze wel of niet gerechtvaardigd of verdedigbaar zijn)

3. Als Jezus nerveuze discipelen tot rust bracht in zo'n situatie, hoe wordt de kerk vandaag geacht te handelen in zulke situaties van angst?

4. Wat zou het voor ons kunnen betekenen om vreedstichters te zijn tussen groepen en culturen wanneer de ene kant veel meer macht heeft dan de andere?

Lens Twee: een feministisch perspectief

Men kan hier een vermoedelijk voor de hand liggende opmerking maken en een minder voor de hand liggende. Eerst het 'voor de hand liggende' punt: vrouwen zijn 'afwezig' in dit verhaal, hetgeen vragen oproept omtrent de op mannen gerichte aard van de Bijbelse tijd en hoe de kerken geneigd waren die te interpreteren. Maar wacht even: zegt de tekst eigenlijk wel dat er geen vrouwen bij waren? Een kernbegrip van het feminisme is om vragen te stellen bij de vooronderstelling van afwezigheid van vrouwen en om zich de Christelijke geschiedenis opnieuw voor te stellen door de lens van degenen die er eigenlijk misschien wel bij waren maar die stemloos worden (of zijn) gemaakt:

Dus stel u voor dat u van de mannelijke kant van de tekst, we nemen immers aan dat de vissers allemaal mannen waren, naar de meer vrouwelijke kant gaat, waar de gemeenschap diverser en complexer is; en stel u de beroering voor in zo'n gemeenschap, waar mannen en vrouwen samen de stormen van het discipelschap doorstaan. Ook hier maakt Jezus weer vrede mogelijk!

5. Denk aan mensen of groepen, in de kerken en in de maatschappij, die zo goed als afwezig zijn, omdat hun aanwezigheid niet wordt genoemd of omdat hun stemmen niet worden gehoord. Erken de rol van de kerk in het buitensluiten van mensen.

6. Hoe kunnen wij vredestichters worden in die zin dat we eraan werken een gemeenschap te bouwen die z'n diversiteit of complexiteit niet ontkent maar zich verheugt over de bijdragen die ieder wordt opgeroepen te maken?

Het tweede punt: Jezus berispt hen voor hun 'gebrek aan geloof'. Alweer maken we een vooronderstelling: ze geloven niet genoeg in hem. Maar als hij nu eens eigenlijk teleurgesteld was vanwege hun gebrek aan geloof in zichzelf? Uiteindelijk zullen ze wel eerder stormen hebben getrotseerd, dus waarom zich afhankelijk maken van hem en hun eigen bekwaamheden vergeten? Dit is ook een feministisch principe: we moeten onszelf niet diskwalificeren door onze macht te geven aan wie 'boven' ons staan, maar moeten onze wederzijdse onderlinge afhankelijkheid bevestigen.

7. Wanneer hebt u geen geloof/vertrouwen gehad in uzelf? Waarom?

8. Als Jezus ons oproept om in ons eigen vermogen om stormen te trotseren te geloven, hoe kunnen we dan elkaar helpen om zo'n dramatische rol te spelen?

Suggesties voor de eredienst

Plakboek : haal knipsels uit kranten en tijdschriften, en plak gezichten uit veel verschillende contexten en verhalen die diverse ervaringen weergeven in een boek om een Bijbel van de Mensen (in plakboek-stijl) te maken. Concentreer uw gebeden daarop... en gebruik daarbij enkele liederen uit andere contexten dan de uwe.

of 'Zwijg, wees stil': Ga staan rondom een foto van een storm; noteer enkele onrechtvaardigheden of gebieden die herstel en rust nodig hebben op post-it briefjes en plak ze op de foto. Sluit af met een lied uit een andere context dat gaat over de zoektocht naar rechtvaardigheid of heelheid in de wereld.

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

9. Overdenk deze Bijbelse verhalen vanuit de volgende perspectieven:

a) Het Boek Ruth (hoofdstuk 1 in het bijzonder) vanuit het perspectief van Orpah, niet van Ruth:

Welke belangen worden er gediend door Ruth (die bereid is om te integreren in een nieuwe gemeenschap) liever te zien als het volgen voorbeeld dan Orpah (die er de voorkeur aan geeft om haar culturele identiteit te handhaven)?

b) De Exodus, vanuit twee perspectieven, zowel dat van de gewone Egyptenaren (bv. de vrouwen van de soldaten) als dat van de Kanaänieten:

Welke belangen worden er gediend door deze vertellingen voornamelijk vanuit het perspectief van de Hebreeën te lezen? Wat gebeurt er als we ze vanuit de alternatieve perspectieven lezen?

c) Scheppingsverhalen (Genesis 1, Psalm 104, Spreuken 8: 22-31, Job 38-39), vanuit het perspectief van ecologische zorgen?

En als we nu eens, om menselijk en vervuld van Gods adem te zijn, onze diepe verbondenheid met heel Gods schepping moeten erkennen?

3. Meedoen met de cultuur: geloven in een wetenschappelijke tijd

Jeremia 10: extracten uit de verzen 14-16
*Iedereen staat verstomd en begrijpt het niet ;
De goudsmit schaamt zich over zijn beelden:
Zijn gietsels zijn niets, ze ademen niet;
Nietigheid zijn ze, een bespottelijk maaksel...
Hoe anders is de God van Jacob;
Hij is de schepper van het heelal*

Openingsgedachten ... om samen te overdenken

De medische wetenschap, stamcelonderzoek, gentherapie behandeling, iPads, kwantum- en astrofysica, ons begrip van neutrinos en neuronen.... Het tempo van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen is adembenemend! Zelfs als we dat niet kunnen bijhouden, wordt onze cultuur voor een groot deel gevormd door de methodes, de kennis en de vruchten van de wetenschap. Het brengt menigeen er toe versted te staan over deze verbazingwekkende verzameling wetenschappelijke vermogens van de mens – en versted te staan van de dingen die we ontdekken over het heelal.

• **Bedenk, in 2 minuten, zoveel mogelijk dingen die de wetenschap mogelijk heeft gemaakt en die 50 jaar geleden niet mogelijk waren**

Maar de mensen hebben altijd ook geprobeerd ons streven naar ontwikkeling te beteugelen. Want ons vermogen om nieuwe dingen te vervaardigen kan er snel 'afgoden' van maken, voorwerpen van verering die afbreuk doen aan de levende God.

Maar, wanneer verwordt onze vaardigheid tot afgoderij? Zoals Jeremia waarschuwt, kan onze vooruitgang soms 'bespottelijk' worden; met onze knapheid kunnen we onze afhankelijkheid van Gods genade ontduiken. Maar God maakte ons nieuwsgierig, en onze creaties kunnen op zich heel goed zijn; de kernkwestie is de macht die wij hen toestaan, en dat wordt duidelijk door ons gebruik ervan.

• **Hoe kunnen we de gaven en de vrucht van wetenschap en technologie gebruiken voor de dienst van God?**

Net als bomen, Lopen: Marcus 8: 22-26

Wetenschap is een heel onrustig terrein. Hoewel sommige godsdienstige mensen het ervan beschuldigen overmoedig te zijn, gedijt wetenschap voornamelijk bij twijfel – omdat mensen door twijfel ertoe gebracht worden om dingen uit te proberen. Twijfel is een creatieve ervaring die ons ertoe brengt reeds bestaande aannames te onderzoeken, om te zien of de werkelijkheid klopt met de theorie.

Dus de wetenschap gaat 'heen en weer' van theorie naar praktijk en komt vaak bij toeval met nieuwe ontdekkingen of praktische toepassingen. Het is een wereld van toevalstreffers (serendipiteit) – waar mensen de vreugde van het ontdekken ervaren.

Is religieus geloof zo anders? Twijfelen en vragen stellen zijn natuurlijke onderdelen van geloof (anders is het 'blind geloof' dat voortploetert ongeacht de botsingen tussen de theorie en ervaringen uit het echte leven). Dus ons geloof doet er goed aan te worstelen met de verschillen tussen theorie en praktijk en te zien waar dientengevolge de theorie moet veranderen.

1. Hoe past deze 'onrustige' visie op het geloof bij uw ervaring?

Lees nu samen het Bijbelverhaal. (Het is een interessant verhaal om na te spelen, zodat u de bewegingen van de ene plaats naar de andere gaat zien.)

2. Bespreek kort wat dit verhaal volgens u vandaag voor ons betekent.

Een manier van interpreteren

De wetenschap heeft op verschillende manieren invloed gehad op de manier waarop de Bijbel wordt geïnterpreteerd: i) sommige mensen benadrukken dat hij moet worden gelezen als feiten, ii) anderen beperken z'n wonderbaarlijke elementen tot wat feitelijk (wetenschappelijk) waarschijnlijk is. Deze verdraaiingen bewijzen wetenschap en geloof een slechte dienst. Als daarentegen, iii) de Bijbel wordt geïnterpreteerd in het licht van z'n vóór-wetenschappelijke context, kunnen we de 'onrustige' kanten van zowel wetenschap als geloof in hun waarde laten.

Een manier van interpreteren

De wetenschap heeft op verschillende manieren invloed gehad op de manier waarop de Bijbel wordt geïnterpreteerd: i) sommige mensen benadrukken dat hij moet worden gelezen als feiten, ii) anderen beperken z'n wonderbaarlijke elementen tot wat feitelijk (wetenschappelijk) waarschijnlijk is. Deze verdraaiingen bewijzen wetenschap en geloof een slechte dienst. Als daarentegen, iii) de Bijbel wordt geïnterpreteerd in het licht van z'n vóór-wetenschappelijke context, kunnen we de 'onrustige' kanten van zowel wetenschap als geloof in hun waarde laten.

Het gaat erom op te merken wat aan dit verhaal voorafgaat (zie Marcus 8: 14-21), waar Jezus z'n discipelen vraagt, 'Hebben jullie ogen, maar zien niet?' (vers 18), en wat daarop volgt (verzen 27-30), waar hij zich afvraagt hoe zij begrijpen – of zien- wie hij is. In z'n vóór-wetenschappelijke wereld – duidt dit verhaal erop hoe Jezus onze beperkte visie beter maakt: hoe hij onze ogen, harten en geesten opent voor nieuwe manieren om in de wereld te staan. Dat zo'n verbetering verschillende stadia kent, niet slechts één moment, is ook heel goed terug te vinden bij zowel de wetenschap als het geloof: nieuwe kennis wordt geleidelijk geopenbaard, en ons discipelschap van Jezus wordt steeds fijn afgestemd door de Geest.

3. Help elkaar om deze drie verschillende manieren (i – iii) van interpretatie van dit Bijbelverhaal te begrijpen. Overdenk nu de relatief sterke en zwakke punten ervan wat betreft hoe het u helpt om discipelen van Jezus te zijn.

Laten we nog eens naar dit verhaal kijken – bij het licht van de derde manier om het te zien

4. Denk aan onze beperkte visie –als kerk, en als mensen die worstelen om de wereld te begrijpen. **Wat zou u vollediger willen begrijpen?**

5. Jezus bracht de man buiten het dorp (de plaats die de man kende). **In hoeverre is het voor ons misschien nodig om weggebracht te worden van 'wat we kennen' (in geloof, wetenschap of het leven als geheel), als we hopen dat onze visie zal worden veranderd?**

6. Bij de eerste poging, zag de man mensen, maar alleen als bomen, lopen. **a) Hoe zien of begrijpen wij elkaar maar voor een deel, omdat we onze vooroordelen of de manieren waarop we het liefst denken moeilijk van ons af kunnen schudden? b) Geldt dit ook voor hoe wij andere disciplines zien (de wetenschap inbegrepen): hebben we daar soms een vooroordeel tegen en verzetten we ons tegen een dieper begrip?**

7. De genezing van de man vorderde geleidelijk. Toen hij eenmaal alles duidelijk zag, zei Jezus hem niet naar het dorp terug te gaan – misschien omdat een verbeterde of verruimde blik (van welke aard dan ook) met zich mee brengt dat men een nieuwe weg inslaat. path.

Dus: a) Hoe stelt Jezus ons in staat een nieuwe weg in te slaan? b) Hoe spoort onze ontmoeting met de wetenschap ons aan oude ideeën niet vanzelfsprekend te vinden, maar zelfs ons geloof zelf op nieuwe manieren te zien?

8. Hoe helpt deze benadering bij het lezen van andere wonderverhalen dus om niet tegen de wetenschap te reageren of helemaal naar de pijpen van de wetenschap te dansen, maar in plaats daarvan te bevestigen dat onze beperkte visie altijd verruimd dient te worden: waarderen wat we op dit moment weten maar verwachten veel meer te leren.

Suggesties voor de eredienst

Stel met elkaar een psalm of een lofzang samen, in het licht van wetenschappelijke ontdekkingen sinds de Bijbelse tijd (maak bv. een update van Psalm 8, 19, 24, 29, 65, 104 of 136).

Een gebed om samen te bidden:

Genezende God, vergeef ons dat we elkaar zien en beoordelen via de buitenkant, wanneer we onze blik richten op hetgeen oppervlakkig is en maar half waar.

Leer ons om in plaats daarvan verder te gaan dan de wandelende bomen van ons gebrekkige gezichtsvermogen, om met de volheid van uw visie de rijkdom van uw wereld te zien. Laat ons vele manieren van zien omarmen: wetenschap, godsdienst en meer, en geef ons de genade en moed om vertrouwen te hebben in nieuwe mogelijkheden. Amen.

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

9. Kies een wetenschappelijke kwestie die in het nieuws is (bv. stamcelonderzoek), zoek meer uit over de wetenschap, en bespreek alle mogelijke uitdagingen voor ons geloof.

10. a) I.T. wordt steeds mobieler, meer geconcentreerd op een paar krachtige merken, meer 'op de persoon gericht' (met mij als doelwit) en meer interactief (we participeren erin) Welke uitdagingen houdt dit in voor kerken?

b) Op wat voor manieren zouden we I.T. kunnen gebruiken met anderen, om z'n verafgoding te beteugelen?

11. De wetenschap van de evolutie is niet tegenstrijdig met Gods diepe betrokkenheid bij de natuur ; maar hoe kan ons geloof (in een edelmoedige God) het verlies van hele soorten en het geweld van de 'natuurlijke selectie' voor zijn rekening nemen?

4. Veranderingen in de opdracht: goed nieuws zijn vandaag

Jeremia 31: gedeeltes uit vers 3-5, 8-9, en 13

*Ik heb je altijd liefgehad,
Mijn liefde zal je altijd vergezellen.
In breng je weer tot bloei, o Israël!
Je zult weer dansen in de rei
En de tamboerijnen laten klinken !
In Samaria's bergen zul je wijngaarden planten,
En mogen eten van de eerste vruchten.
Ik laat hen uit het noorden terugkeren
En breng hen samen van de einden der aarde.
Ook blinden en lammen komen mee
Ook zwangere vrouwen en vrouwen in barensnood.
In dichte drommen keren ze terug.
Ze komen terug in tranen,
En ik zal hen leiden...
Meisjes dansen vrolijk in de rei,
Jongens en grijsaards dansen mee.
Hun rouw verander ik in vreugde, ik troost hen,
Hun verdriet vergeten zij.*

Openingsgedachten ... om samen te overdenken

Wat is de opdracht van de kerken in onze onrustige tijd? Dit gedeelte uit Jeremia is niet het hele antwoord, maar het kan ons veel leren. Het zegt ons dat mensen die toen beschouwd werden als 'on gezond' (zoals kreupelen en vrouwen in barensnood) welkom zijn bij deze vreugdevolle dans. Dus is het onze opdracht om het goede nieuws te delen dat mensen niet 'gezond' hoeven zijn om erbij te horen; allen zijn welkom, bij de sfeer van de dans en de vreugdevolle terugkeer - die geworteld is in Gods eeuwigdurende liefde voor ons.

- **Wat kan uw kerk van dit gedeelte leren over z'n opdracht? Hoe kunt u eraan meedoen om rouw in vreugde te veranderen?**

Niemand was sterk genoeg: Marcus 5: 1-20

Lees het verhaal samen.

Lees deze beschouwing samen en bespreek dan de vragen:

We zouden ons op een specifieke manier kunnen richten op het interpreteren van dit verhaal: het betreft de schade die er wordt aangericht door te leven onder een militaire bezetting. (De aanwijzingen hiervoor zijn: i) de plaats is Gerasa, waar de Romeinen zich bijzonder wreed hebben gedragen in de late jaren van de Joodse Oorlog, wat het lezerspubliek van Marcus zou hebben geweten; ii) de man noemt zich 'Legioen', de naam voor een afdeling van het Romeinse leger; en iii) de woorden die de varkens beschrijven (weggestuurd als soldaten en oprukkend als een militaire aanval). Het punt is: Jezus' opdracht houdt ook in om de maatschappij te genezen van de pijn van gewapend geweld, omdat de sterke invloed van het Romeinse Rijk ook één van de obstakels is voor de voortgang van Gods Koninkrijk. Evenals het godsdienstige establishment, de verdeeldheid zaaïende reinigingsvoorschriften, en de ethnische en sociale segregatie in de cultuur, is ook het geweld zelf één van de hindernissen die de Manier van Jezus beoogt te overwinnen. Roeping houdt zoveel meer in dan we geneigd zijn te denken.....

Maar dit brengt me bij een ander gezichtspunt: als dit verhaal nu eens over de kerk en onze opdracht vandaag zou gaan? Bijvoorbeeld:

- De man brengt zichzelf letsel toe – bedenk eens hoe de kerk zichzelf sommige van z'n ergste verwondingen heeft toegebracht!
- Hij leefde tussen de graven – heel erg zoals de neiging van de kerk om zich te wentelen in het verleden (of in een speciale versie ervan)!
- Het schijnt dat hij geïsoleerd is geraakt – moet ik verder gaan?

Maar let op deze tekenen van bemoediging:

• Hoewel hij niet in bedwang kon worden gehouden (al hadden mensen dat geprobeerd); was in feite, 'niemand sterk genoeg om hem te bedwingen' (vers 4) – want, hoewel zelfs de kerk 'van het Westen' uitgeschakeld lijkt, is het nog niet voorbij;

- Zelfs in zijn kwelling, herkent hij Jezus – zoals wij ook, hopen we?

1. Bespreek deze beschouwing en alle vragen die er in u op komen

2. Oefening: Maak een 'Missie Vlag' – ofwel gebaseerd op Jeremia 31 (zie de Openingsgedachten) of als volgt [u hebt nodig: een groot stuk papier, pennen, reepjes gekleurd, zelfklevend papier om papieren kettingen te maken];

a) schets op een groot stuk papier een paar tekeningen van graven als achtergrond – of één groot graf/grafsteen;

b) maak tussen de graven een lijst van alle aspecten van onze opdracht die u kunt bedenken, waarbij u put uit uw kennis van de Bijbel (bijvoorbeeld: genezing, evangelisatie, vrede, gerechtigheid...) – d.w.z. tot het maken van welk verschil in de wereld roept God ons op?

c) denk nu aan een paar 'ketenen' of 'wonden' die de vervulling van deze opdrachten van uw kerk verhinderen (of ze nu zelf toegebracht zijn, of dat er omstandigheden zijn die u de indruk geven dat u de kracht of de bekwaamheid er niet voor hebt, of krachten die u tegenwerken) – schrijf ze op reepjes papier en maak er kettingen van om die over de vlag te plakken.

3. Dit verhaal doet me denken aan de opwekking van Lazarus (Johannes 11). Jezus roept naar de dode: "Kom naar buiten!" en als hij naar buiten komt, instrueert Jezus de omstanders: "Maak hem los en laat hem gaan!" Zo is er ook in dit verhaal over de bezetene van Gerasa, een gevoel van 'los gemaakt' en 'vrijgelaten' te worden, omdat de man zich in staat voelt om het evangelie te brengen in de stad... **Maak nu tijd voor gebed: bid dat de kerk mag worden losgemaakt uit z'n ketenen – zodat de kerk nieuwe kracht mag vinden om de breedte en diepte van Gods opdracht te vervullen [zie ook de suggesties voor de eredienst hieronder].**

4. Bedenk als slotgedachte met vreugde dat dit een verhaal is over een onwaarschijnlijk iemand die Gods opdracht uitvoert (een slachtoffer van vreselijk geweld en maatschappelijke buitensluiting). Misschien heeft u het gevoel dat u om wat voor reden dan ook 'een onwaarschijnlijk iemand' bent of dat uw kerk 'onwaarschijnlijk' is – maar Jezus' Manier laat ons zien dat God door zulke mensen werkt. **Zeg hiervoor dank, en bemoedig elkaar met woorden van hoop – d.w.z. wissel echt woorden van persoonlijke bemoediging met elkaar.**

Suggesties voor de eredienst

Samen met uw gebeden voor de kerk, in het perspectief van uw Missie Vlag, zou u ook kunnen genieten van een feest en dansen!

Overweeg voor de langere termijn, hoe u de gewoonlijke eredienst minder 'gebonden' kunt maken, d.w.z. meer open voor een groter scala ervaringen, meer experimenteel, meer uitdrukking gevend aan de opdracht van de kerk om degenen die lijden door beperkingen en onderdrukking te bevrijden [en zie Sessie 6].

Een Zegening :

Moge God ons zegenen met het geloof dat, hoewel we vaak tussen graven leven, er nieuw leven in ons midden is!

Moge Christus ons zegenen met de hoop dat, hoewel we gebonden zijn met ketenen, er vrijheid op komst is!

Moge de Geest ons zegenen met de liefde die ons zegt dat, hoewel we onwaarschijnlijke mensen zijn, wij die mogen delen met iedereen, nu en immer, Amen.

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

5. Overdenk hoe uw kerk beter uitdrukking zou kunnen geven aan Jezus'opdracht de wereld te genezen van de schade die door geweld wordt aangericht. (Bekijk bijvoorbeeld vredescampagnes, de wapenhandel, marteling en de mensenrechten). Hoe zou dit een publiek aspect van uw opdracht kunnen worden (d.w.z. met wie zou voor deze opdracht kunnen samenwerken) ?

6. Hoe zou uw kerk de rol die kerken hebben gespeeld bij daden van geweld en beschadiging van de menselijke gemeenschap, kunnen opbiechten? Hoe zullen, volgens u, zulke daden van nederige en eerlijke bekentenis worden beoordeeld in de gemeenschap – en hoe zouden ze deel uit kunnen maken van uw opdracht?

7. Hoe zou u elkaar kunnen helpen om moediger in uw opdracht te staan, minder geneigd om te bezwijken voor uw angsten omtrent de gevaren en meer geneigd om te geloven in de mogelijkheid van onverwachte resultaten?

5. Meedoen met burgerschap: geloof in het publieke domein

Jeremia 29: 7

Bid tot de Heer voor de stad waarheen ik jullie weggevoerd heb
en zet je in voor haar bloei,
want de bloei van de stad is ook jullie bloei.

Openings gedachten om samen te overdenken

Aan de ene kant, wil onze cultuur – in de brede zin van het woord- meestal dat de Godsdienst zich stil houdt, maar soms wil het dat we ons uitspreken met het morele gezag waarvan men aanneemt dat wij dat beweren te hebben. Maar vaak oordeelt men dat we niet de goede balans vinden – we schijnen ons stil te houden als we zouden moeten spreken; we spreken te veel (over de verkeerde kwesties) als we ons stil zouden moeten houden. Het lijkt wel of we niet kunnen winnen! En uiteraard, zoals we ook hebben opgemerkt met betrekking tot de wetenschap, helpt een media cultuur die een goed conflict bouwt en ingewikkelde kwesties verandert in iets wat veel lijkt op entertainment, hierbij niet echt. De pogingen van de Godsdienst om een serieuze deelnemer te zijn aan het Openbare Leven hebben vaak niet het resultaat waarop we hoopten.

• Hoe moeten we beslissen wanneer we wel of niet spreken?

Aan de andere kant, kan het lijken alsof de kerken zich verre houden van het openbare leven. We kunnen lijken op privéclubs, die aan de realiteit van een rommelige wereld willen ontsnappen, maar nog erger, waar we er nauwelijks in slagen om zelfs tegenover elkaar ons te uiten over ons geloof. Want onze eredienst inspireert ons niet vaak om hardop te denken of publiekelijk op te treden: zodoende blijft ons geloof privé in onze hoofden ("het is alleen maar persoonlijk") en privé in onze kerken. Ondertussen is er behoefte aan Goed Nieuws in de maatschappij, maar het is daar ook al actief, en wacht op ons om mee te gaan doen, als burgers van Gods nieuwe wereld.

En dus moeten we manieren kweken om publiek op te treden; om te weten wanneer we onze cultuur moeten staven, als vrienden en burgers ervan, en wanneer we kritisch of "tegen-cultureel" moeten zijn. Maar dit houdt in dat we er geduldig 'voor de lange adem' deel van moeten blijven uitmaken ter wille van het welzijn van de maatschappij en het onze.

Geven jullie hen maar te eten: Marcus 6: 30-44

Het verhaal van de spijziging van meer dan vijf duizend mensen biedt geen blauwdruk voor iedere situatie waarin wij ons in het openbaar willen uiten over ons geloof en discipelschap, maar het stelt belangrijke vragen voor ons (U hoeft het hele verhaal niet meteen te lezen – de hoofdlijnen ervan worden door deze vragen in ogenschouw genomen)

1. Jezus herkende de behoefte om alleen te zijn en uit te rusten (vers 31: het was een 'komen en gaan', of heen-en en weer-en!, geweest de hele dag). **Op wat voor manieren is de kerk voor u een manier om uw batterijen op te laden?**
2. Maar het werd al gauw duidelijk dat ze niet konden ontsnappen; de mensen zagen waar ze naar toe gingen en kwamen daar eerder aan dan zij (vers 33). **In welke opzichten is het onvermijdelijk en terecht dat ons geloof wordt geconfronteerd met de behoeften van de wereld in bredere zin (het heen-en en weer-en kan niet ophouden)?**
3. Jezus zag de grote menigte en had medelijden met hen, want ze leken als schapen zonder herder. **Welke situaties in onze cultuur en in de wereld wekken uw medelijden op?**
4. Hij reageerde door hen langdurig te onderwijzen. **Probeer eens te raden wat hij gezegd zou kunnen hebben en hoe wij gelijksoortige dingen zouden kunnen zeggen.**
5. De discipelen wilden de menigte toen wegsturen om eten te kopen omdat het al laat was; maar Jezus zei dat zij voor de menigte moesten zorgen, – een keuze tussen aanpassen aan de economie en de maatschappij in bredere zin, of iets heel anders doen. **Hoe beslissen wij wanneer we ons 'aanpassen' (bijvoorbeeld, door van mensen te verwachten hun eigen kosten te betalen) en wanneer we anders zijn (bijvoorbeeld, door een gemeenschap van vrijgevigheid te zijn)?**
6. Maar de discipelen hadden niet veel bij zich – alleen maar vijf broden en twee vissen. **Hoe houden wij afstand van het openbare leven omdat we ons ontoereikend voelen?**

7. Maar Jezus gaf hen de opdracht om structuur aan te brengen in de menigte, en (alsof hij hun verbondenheid met elkaar onderkende), zegende en brak hij het brood, en deelde het uit – en er was meer dan genoeg.

a) Als we de methode van 'structuur aanbrengen in de gemeenschap' toepassen, kunnen ook wij echt invloed hebben*

b) Als we de verbanden zien tussen de eredienst (communie) en het leven (de hongerigen voeden), kunnen ook wij echt invloed hebben**

c) Als we de gaven die we hebben goed benutten, zal het meer dan genoeg zijn

*'Structuur aanbrengen in de gemeenschap' houdt in:

- goede betrekkingen opbouwen met maatschappelijke trendsetters en beleidsmakers (raadsleden, leiders in de maatschappij), door te proberen elkaars motivatie te begrijpen en gebieden van gemeenschappelijk belang te vinden;

- relaties opbouwen met andere op geloof gebaseerde groepen en verenigingen, met betrekking tot specifieke kwesties teneinde verandering in uw gemeentes teweeg te brengen [N.B., in Marcus 9: 38-41, Jezus erkent een andere duivelbezweerder als bondgenoot, omdat hij bezig is met genezen, hoewel hij zelfstandig opereert];

- ervan uitgaan dat relaties en bondgenootschappen niet permanent hoeven zijn; ze kunnen tijdelijk maar toch effectief zijn.

Suggesties voor de eredienst

**Gebruik samen een eenvoudige maaltijd, misschien zalm of tonijn-broodjes (vis en brood!) als teken van uw gemeenschap met God – maar neem, als deel van de maaltijd, ook op u om voedsel met anderen te delen.

Onderken de gaven die ieder van u heeft: bevestig elkaar hierin (zeg bv.: 'God heeft [Jane] gezegend met de gave van...') – en verplicht elkaar om uw gaven goed te gebruiken (zeg bv.: 'We beloven onze gaven goed te gebruiken, omdat we erop vertrouwen dat God onze gaven zegent en uitdeelt in het belang van anderen').

Stel samen een brief op aan 'de Kerk in [uw gemeente]', om de gemeenteleden aan te moedigen in het openbaar van hun geloof te getuigen en actieve burgers in de wereld te zijn. Druk hem af en reik hem uit aan iedereen.

Een Lied

[N.B. De liedtekst volgt in het Engels, met na elk couplet de vertaling]

Give thanks to God who gives us bread
and calls us still to share it out.
When faced with crowds who must be fed
'Thank God for gifts!' we sing and shout!

[Dank aan God die ons brood geeft
En ons vraagt daarvan uit te delen
Tegenover een menigte die gevoed moet worden
Zingen en roepen we 'dank God voor de gaven!']

Give thanks to God for what seems small –
the humble things we bring and share;
With even these we can stand tall
for Christ sees in them how we care.

[Dank aan God voor wat klein lijkt
De nederige dingen die we brengen en delen;
Zelfs hiermee kunnen we een goed figuur slaan
Want Christus ziet onze zorgzaamheid daarin.]

Give thanks to God who takes our bread
and helps us value others' too;
that with these gifts the crowds are fed –
so may we work to see it through.

[Dank aan God die ons brood aanneemt
En ons helpt dat van anderen ook te waarderen;
Dat met deze gaven de menigten worden gevoed
Laten we eraan werken om het te doorgronden]

For thanks to God it can come true
if no-one's gifts are yet denied;
for with these gifts that start a few
all shall be fed and satisfied!

[Want dank zij God kan het bewaarheid worden
Als niemands gaven worden geweigerd
Want met deze gaven die enkelen beginnen
Zullen allen worden gevoed en voldaan!]

© Graham Adams (2005)

LM (Long Metre: 88 88), Suggested tune: Truro

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

8. Hoe zou uw kerk a) de prestaties en het collectief goede van onze maatschappij kunnen prijzen, en b) bondgenootschappen kunnen sluiten met andere maatschappelijke bewegingen die ook kritiek hebben op de status quo (campagne voeren over kwesties van zowel sociale rechtvaardigheid, ontwikkeling, mensenrechten en ecologie als vrede)?

9. Hoe kunnen we elkaar helpen om beter voorbereid te zijn voor gesprekken in het openbaar (discussies over ons geloof) evenals voor actie in het openbaar? En hoe kunnen we openbare ruimtes creëren waar zulke gesprekken kunnen gedijen?

6. Veranderingen in de eredienst: klaarwakker dromen

Jeremia 7: 4

Vertrouw niet op die bedrieglijke leus: 'Dit is de tempel van de Heer, de tempel van de Heer, de tempel van de Heer'

Openings gedachten... om samen te overwegen

Er bestaat een mondiale online beweging 'Avaaz' genoemd (het betekent 'stem' in verschillende talen) die campagne voert over kwesties als democratie, vrede, rechtvaardigheid en mensenrechten. Toen deze beweging onlangs een jubileum vierde en er vanuit de activisten naar woorden ter bemoediging werd gezocht, gebruikte iemand deze opvallende zin: 'klaarwakker dromen'. De betekenis is dat, door verschillende mensen in veel landen er toe te brengen om in een sfeer van solidariteit en saamhorigheid campagne te voeren over zaken van rechtvaardigheid, Avaaz 'klaarwakker aan het dromen' is over de werkelijke mogelijkheid van een nieuwe wereld – niet dromen op een naïef-optimistische manier, zonder besef van de wereld zoals we die kennen in de uren dat we wakker zijn, maar dromen terwijl we klaarwakker zijn.

• Wat zijn uw 'klaarwakkere dromen' voor de wereld?

Er is, daarentegen, iets slaperigs met religieuze gemeenschappen die hun religieuze gewoontes, en niet in het minst hun godsdienstige handelingen plichtmatig nakomen, alsof ze in een droomtoestand zijn; degenen die vertrouwde woorden aanheffen (zoals 'Dit is de tempel van de Heer, de tempel van de Heer, de tempel van de Heer') als het ware om zichzelf te overtuigen van hun trouw; terwijl hun routinematig gedrag en handelingen hen eigenlijk gevangen houden – en ook de 'klaarwakkere dromen' van hun godsdienstig geloof gevangen houden. Als we ermee instemmen het zelfbedrog te laten vallen (zoals in Jeremia 7: 5-6, 'als jullie je leven werkelijk beteren, als jullie elkaar rechtvaardig behandelen, vreemdelingen, wezen en weduwen niet onderdrukken, geen onschuldig bloed vergieten...') wat zouden dan wel niet de mogelijkheden zijn (vers 7: 'dan zal ik jullie op deze plaats laten wonen...') Stel u eens een echt bevrijde eredienst voor...

'Hij riep haar bij zich': Lukas 13: 10-17

Lees het verhaal samen....misschien wilt u het naspelen, om te zien hoe de vrouw vanuit de marge naar het centrum van de aandacht van de mensen komt.

N.B.!

Dit is weer zo'n verhaal over genezen waarin de vrouw niet de enige is die genezen wordt. In de religieuze gemeenschap – de synagoge – die er wellicht aan verslaafd was om dezelfde woorden aan te heffen en dezelfde handelingen te herhalen, wordt de eredienst verstoord en wordt de gemeenschap genezen van z'n eigen droomachtige zelfbedrog. Ze leren van Jezus dat een eredienst doelstellingen heeft die uitgaan boven de noden van 'de gelovigen'.

Vragen, inclusief enkele suggesties voor de eredienst,

1. Op welke manieren is uw kerk verslaafd aan z'n eigen gewoontes? En op welke manieren staat uw kerk open voor versterking?

2. De leider van de synagoge probeerde de acties van Jezus te beperken tot andere dagen, maar goed nieuws kan niet bedwongen worden. **Op welke manier wordt in de eredienst van uw kerk het goede nieuws van uw kerk beperkt?**

3. De vrouw was een buitenstaander. **Wiens ervaringen zijn gewoonlijk de 'norm' in uw eredienst? Hoe zouden de ervaringen van anderen (inclusief 'buitenstaanders') gehoord kunnen worden en inwerken op wat er gebeurt?**

4. Maak een kunstwerk of een gebed of een psalm, waarin de manier waarop mensen zich buitengesloten van de kerk hebben gevoeld, wordt betreurd.

5. Jezus laat z'n preek verstoord (en geïllustreerd) worden door een levensechte situatie en een twistgesprek. **Hoe zou de eredienst van uw kerk vollediger preken en activiteit, luisteren en discussie, zowel als viering en klaaglied in zich kunnen opnemen?**

6. Tegen het einde, worden de tegenstanders van Jezus beschaamd gemaakt en heerst er vreugde bij de menigte: **Dus hoe zou de eredienst van uw kerk tot publieke effecten kunnen leiden? D.w.z. hoe zou de viering ervan de wereld eromheen kunnen hervormen? (bv. hoe zou het de gemeenschap kunnen herbouwen en hervormen?)**

(Verdere) Suggesties voor de eredienst

Afspraak: Doe elkaar de belofte om ervan uit te gaan dat bij de eredienst acties horen die gericht zijn op veranderingen in de wereld.

U zou bijvoorbeeld het volgende kunnen zeggen:

Leider: Met allen die weten dat de levende God ons roept tot gehoorzaamheid

Allen: komen we samen in getrouwheid aan de Wegen van Jezus.

Leider: Met allen die weten dat deze Weg een weg van verandering is

Allen: komen we samen in wederzijdse bemoediging en hoop.

Leider: Met allen die het falen van onze beste bedoelingen kennen

Allen: komen we samen in nederigheid, met de behoefte aan vernieuwing.

Leider: Met allen die weten dat we ertoe geneigd zijn om de eredienst veilig te maken

Allen: komen we samen met een nieuwe houding die open staat voor versterking.

Leider: Met allen die weten dat de Weg van Jezus levens verandert

Allen: komen we samen met de toezegging van betrokkenheid bij anderen.

Wat zou het inhouden om de eredienst zó te maken dat de stemmen van hen die er niet zijn, gehoord worden? ... hetzij de aan huis gebonden die bij uw kerk horen; zij die zich in uw gemeentes vervreemd voelen van de kerk vanwege slechte ervaringen in het verleden; zij die er niet aan toe komen omdat ze verpletterd worden door hun eigen strijd; of zij die in verre gemeentes leven die genegeerd worden of arm zijn, in de gevangenis, vervolgd of gemarteld vanwege hun godsdienstige of politieke overtuigingen, of die iedere dag met geweld leven... wat zouden zij voor u kunnen hopen of bidden?

Houd een dienst in gespreksvorm: Praat over het 'Heen en Weer'- proces in kleine groepjes van twee of meer, dank voor nieuwe inzichten, denkend aan de uitdagingen en biddend om de kracht om dingen in praktijk te brengen.

Verder gaan (voor eventueel verdergaande reflectie en actie)

7. Als de eredienst bestond uit een mengeling van gesprekken (tussen de wereld van de Bijbel en de onze, verschillende mensen, wetenschap en kunst, persoonlijke ontmoeting en publieke actie), wat zouden daarvan de effecten kunnen zijn in deze onrustige tijden?

Verdere hulpbronnen

www.cwmeurope.org – hulpbronnen:

- Sharing the Gospel
- Shaping missionary congregations
- Multi-cultural ministry
- Exploring worship and mission
- Faith sharing in a European context

McLaren, Brian, *Church on the Other Side: Exploring the Radical Future of the Local Congregation* (Zondervan, 1998, 2000, 2006)

heel geschikt om kerken te helpen de aard van de hedendaagse cultuur te onderzoeken

Morisy, Ann, *Journeying Out: a new approach to Christian mission* (London: Continuum, 2004) ... gebruik makend van inzichten uit velerlei gebieden

Myers, Ched, *Binding the Strong Man: A Political Reading of Mark's Story of Jesus* (Maryknoll, NY: Orbis, 1988)

de basis voor sommige van de interpretaties van teksten uit Markus die in deze hulpbron voorkomen, en met het potentieel om kerken te helpen gemeenschappen met een doel te worden, om impact te hebben op de wereld rondom hen

Verdere vragen die in deze hulpbronnen steeds gesteld worden:

1. Hoe zouden we de aard van het Goede Nieuws vandaag het best kunnen weergeven?

2. Hoe zouden we in alle oprechtheid kunnen tonen dat zowel onze woorden als onze daden moeten getuigen van het Goede Nieuws waar we in geloven?

3. Hoe zouden we kunnen leren om te luisteren naar onze complexe cultuur, of mix van culturen, zodat we leren hoe we doelmatig kunnen spreken en handelen?

4. Hoe zouden we kunnen meedoen met de diverse media van onze cultuur, zodat we onze bereidheid om te luisteren en te spreken en te handelen kunnen tonen?

Geproduceerd door: CWM Europe

Colin Sanders Innovation Centre
Mewburn Road
BANBURY
OX16 9PA

Email: admin@cwmeurope.org
Website: www.cwmeurope.org
Liefdadigheidsinstelling Nr. 1097825 geregistreerd
in het Verenigd Koninkrijk